

Long Nguyễn

RẰNG NGÀY XƯA CÓ ÔNG DZUA

Khỏi nói các bạn cũng biết dzua ngày xưa sướng như thế nào . Về mặt tình cảm thì dzua khỏi cần màn thơ, viết văn như Hellomy9, Huyennghuyen ... cũng chẳng cần tương tư gì ráo trọi, muốn lấy ai làm vợ thì lấy, khỏi tán tỉnh lời thôi . Về mặt ăn uống thì quá thể là bày vẽ . Muốn ăn thịt gà thì cũng gà nuôi bằng gạo trộn nhân sâm, muốn ăn cá thì cũng loại cá hiếm, câu được cách xa hàng ngàn cây số . Cơm no bò cưỡi sung sướng quá . Sướng quá sanh tật . Ông dzua 1 hôm thèm ăn cá là thức ăn của lợn . Đêm hôm ấy, ông dzua mò xuống ngụy trù phòng lục cáм lợn ăn . Ngon lắm, bữa nào các bạn... ăn thử coi . Mãi mê ăn, ông dzua không biết có 1 viên quan đại thần nom thấy nên ních đầy 1 bụng cáм lợn . Tạm đặt tên cho quan lớn đại thần này là Morph đi . Vốn tánh mỗ nhon, cụ Morph về nhà sinh ngứa mồm . Nói ông dzua ăn cáм thì vừa mất thể diện quốc gia vừa mất đầu mà không nói thì ngứa mồm chịu không nổi . Sau hai ngày đi tới đi lui, quan đại thần Morph chờ đêm xuống đi vào rừng . Đó là khu rừng già toàn những gốc cổ thụ hàng trăm năm . Tìm được 1 cây có cái hốc vừa tầm người,(chỗ cây lõm vào vì khuyết tật gì đó), cụ cúi xuống la to :

- Ông dzua ăn cáм.

Lạ lắm bạn ơi, cả khu rừng vọng lại tiếng : "Ông dzua ăn cáм" .

Hoảng sợ, những tưởng nó vọng mãi không ngớt, quan lớn nhà ta

định bỏ chạy kéo ai thấy . Rất may, tiếng vọng cũng lập lại 3 tiếng rồi thôi . Thoát nạn, cụ yên chí ra về . Cái uất ức không được nói giờ đây đã được giải tỏa, chỉ 1 mẻ sợ mất mặt .

Câu chuyện ông dzua ăn cám chìm dần vào quên lãng. Bỗng một hôm khắp bàn dân thiên hạ xôn xao vì những cái trống kỳ lạ. Nhà cụ lớn Morph ở gần bên 1 khu rừng già. Bên kia khu rừng là của 1 xóm nghệ nhân chuyên sản xuất trống . Rừng ngay đó dùng để làm khung trống, một bộ phận trong làng chuyên nuôi bò lấy da làm mặt trống . Họ có thể sống nhàn hạ với nghề nghiệp của họ vì không lệ thuộc làng khác về thiếu hụt nguyên liệu . Không nhớ từ lúc nào, trống làng này khi gõ thay vì tiếng : "Thùng, thùng" thì lại vang lên những tiếng : "Ông dzua ăn cám" . Nhưng có nơi người ta nghe khác . Người ta nghe: "Ông dzua ăn cơm" hay "Ông dzua ăn... cứt" nữa . Họ không nghe giống nhau .

Tạm gọi ông dzua này là Bệ Thuợng nheng . Sở dĩ gọi là bệ thượng là vì ông dzua thấy rằng gọi mình là bệ hạ nghe thường quá . Tánh ông Bệ Thuợng khoái nịnh . Một sớm mai tuyệt vời có đủ những thứ rất thơ ta thường đọc về non nước hữu tình, có mây giăng đầu núi, có chim hót véo von và mặt người rạng rỡ, một đoàn quân kiểu CIA từ hoàng thành túa ra mọi ngả . Chiếu chỉ rằng tổ quốc lâm nguy, mọi cái trống phản động phải được truy tầm và phá hủy, kể cả những cái trống kêu : "ông dzua ăn cơm" . Trống này khó đoán lắm . Tùy theo người đánh trống, nó có thể đổi chữ "cơm" thành chữ gì đó rất khó nghe . Kể một lòng trung quân ái quốc thì trống kêu khác, người đem lòng oán ghét dzua, nó kêu khác . Chỉ trong vòng một tháng, cả 1 miền đất nước gấm hoa chẳng chỗ nào có trống cả . Những ban nhạc từ xoàng cho đến nổi tiếng đều phải lật ngược nồi niêu làm trống . Đất nước thiếu hẳn nghề làm trống nhưng bù lại, nồi niêu ngày càng có giá . Cái làng sinh quán của cụ đại thần Morph chuyển sang làm nồi niêu cả . Người ta gọi hiện tượng kinh

tế này là thị trường tự do có định hướng xã hội chủ nghĩa .

Những tưởng tàn dư phản động đã hết, ông Bộ Thượng mừng lắm, sắc lệnh toàn quốc mở hội hoa đăng đánh dấu ngày tổ quốc hết lâm nguy . Nào ngờ giữa lúc mặt rồng hớn hở, ngay cổng ngõ môn bỗng xôn xao náo động . Người ta giải giao 1 ông cụ tay cầm cái trống, vào bệ kiến hoàng thượng .

- Lão già kia tại sao không giao nạp cái trống? Có biết tội khi quân không?

Ông Bộ Thượng vỗ bàn thét . Quên nữa, thường thì trên ngai cửu trùng không có bàn, cụ đại thần Morph có bốn phen quỳ trước mặt dzua mỗi khi thiết triều để lúc nào nổi giận, dzua vỗ vào đầu thay cho vỗ bàn . Hóa cho nên cụ quan đại thần Morph sói đầu trước tuổi . Mới ngoài 30 chẳng còn sợi tóc nào hết .

Phủ phục trước ngai vàng, ông cụ từ từ ngẩng mặt :

- Muôn tâu bệ thượng. Bệ thượng hãy nhìn vào mắt kẻ thảo dân này .

Ý ông cụ định bắt chước Phương Thanh : "Hãy nhìn vào đôi mắt thơ ngây, sẽ nhìn được trong trái tim này", mà quýnh quá ông cụ quên mất .

Ông cụ tiếp :

- Phải mắt của kẻ thảo dân này mù không? Mất đi một giác quan mà không có cơ cứu vãn mới thấy cái thiết yếu của nó . Kẻ thảo dân này không thấy được từ lúc bẩm sinh mà còn tiếc rằng tại sao mình không có mắt .

Tròng mắt ông cụ trắng đục như hai cái hột nhãn gặm nham nhở .

Ông bệ thượng lại vỗ đầu cụ Morph, lần này bàn tay có kèm theo cái đuôi gà :

- Nói lẹ lên . Rồi sao nữa?

- Muôn tâu bệ thượng . Ngũ quan là ân sủng Thượng Đế ban cho . Chẳng ai tự dưng cắt lưỡi, bịt tai hay chọc mù mắt để không thấy

không nghe những điều mình không muốn . Bệ thượng được Trời cho thêm 1 giác quan thứ sáu, đó là cái trống . Nó làm cho bệ thượng thấu được tâm tư của những thần dân mà vì bản tính con người luôn e dè sự thật, ngài nữ nhần tâm phé bỏ cái giác quan ấy. Kẻ thảo dân này lấy làm tiếc.

Ông bệ thượng vuốt râu suy nghĩ. Nghĩ lâu lắm. Bỗng ông truyền lệnh :

- Các quan từ nhón chí bé xếp hàng một, mỗi thẳng lên gõ trống cho dzua nghe thử .

Không phải khoe tài nhưng cụ đại thần Morph nổi tiếng là nịnh thần . Lưng cụ khom bất trị . Bác sĩ Vũ Ban của thẩm mỹ viện Bích Ngọc có lần lấy 2 tấm ván ép, túm hai đầu, kẹp cụ Morph vào trong mà đến lúc tháo ván ra, lưng cụ vẫn cong như thường . Các cụ xưa kể rằng cụ Morph hồi đó dễ khó vì đưa cái lưng ra trước . Cái nôi cho bé Morph phải đặc chế hình chữ V . Ngày thôi nôi, người ta để chung quanh Morph 1 cuốn sách, cây bút, cây kiếm để nếu Morph cầm thứ nào thì đoán được sau này Morph sẽ làm nghề đó . Ấy là người ta cố tình không bày biện nhiều thứ tầm thường như chén cơm, rau cỏ sợ thẳng bé sau này làm ruộng . Bé Morph chả thiết gì những thứ ấy, mặc bao con mắt hồi hộp theo dõi, nó cứ đưa tay nghịch... chim . Không biết tại ngựa hay điềm giòi . Thầy bói Phù Du xử quẻ nói rằng :

- Vậy là thẳng này nâng bi . Lớn lên chắc chắn nó nịnh giỏi lắm.

Thật vậy, con đường danh vọng cụ Morph ngày càng phát . Từ 1 nhà dân dã, chỉ vài năm cụ Morph leo đến chức nhất phẩm triều đình nhờ cái lưng cong và cái mồm lẻo lự . Lần này, cụ đại thần Morph được đánh trống trước nhất . Cụ vén tay áo thẳng cánh động xuống mặt trống :

- Ông dzua ăn cá.

Khom lưng kính cẩn trao lại dùi trống lên chín bệ, cụ Morph nở một

nụ cười e ấp . Cụ không có răng cửa nên dù là hàm tiểu, ta chỉ sánh với quái nhân, kỳ vật nào đó trong cổ tích, báo trước một thiên tai.